

Galip Uçar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.02.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Galip Uçar

Eserleri:

Aşk İle Döndüm Kendime

Bir yangındım kaynağı bilinmeyen
Hırsla dolu
Keskin
Sarp dağ başlarıydım
Ara sokaklardan caddelere taşan bir isyan
Kuşatılmış bir meydandım
Kapkara bir bayraktım
En önde ellerde sallanan
Sert vurgun yorgun salınan simsiyahtım
Kızılını ve umudunu yitiren
Bir alevdim
Gülüşünü bir yerlerde unutmuş
Rotasız bir seyyahtım
Çıkınında bir şeyi kalmamış
Tabanları ağrılı
Omzu mor
Kolları bitap
Çarığı yırtık
Sakalı kir pas toz içinde biçimsiz
Küfürlerle dolu ağızıyla
Şehir şehir gezen
Asası kırık avuç içi çürük
Kendini diyar diyar sürmüş
Çapası soğuk sulara kaybolmuş
Demir atmış bir gemiydim
Yaz günlerinde çatlamış derin bir toprak
Ay ışığını kaybetmiş yıldızsız bir geceydim
Parmak uçlarında ağrı sızı nasır
Uzak yollarda yürüyen kimsiz kimsesiz kimliksiz
Sonra geldin
Bir kış gibi yağmurlar yağdırdın
Kurak topraklarıma
Yudum yudum içtim
Bereketlendi filizlendi
Çürümeye yüz tutmuş tohumlarım
Kar oldun beyaz
Örttün biçimsiz sarp kayalıklarımı
Güzel bir manzaraya çevirdin ufuklarımı
Harladın hayat ateşimi
Ab-ı hayat oldun
Evim oldun
Kalbin evim oldu
Kimsem oldun
Rehberim oldun yollarda
Demirimi kırılmaz eyledin çapam oldun
Sular güvenli oldu senle
Aşk aşk besledin
Güzel güzel sevdin
Biçim verdin
Gönlümüm ufkunda güneş gibi doğdun
En karanlık gece şafaklarında
Ne güzel ne güzel sevdin

Aşk ile döndürdün kendime

Galip Uçar

Ayrılığa Üç Durak Kala

Ayrılığa üç durak kala
Hava soğuk ama güneşli
İnsanlar kuru dallar kadar anlamsız
Ayrılığa üç durak kala
Ben
Hala
Seni
Seviyorum
Yazık
Yıkılsın
Cümle Balat Fener Ayvansaray
Eyüp yıkılsın
Umrum mu
Yıkılsın tüm kötü gün barındıranlar
Toz olsun
Karışsın havaya
Ve
İsterse Boğaz kurusun
Çöksün yerin dibine Çamlıca
Onca kavgam boşa gitsin
Gitmedi mi sanki
Gitmedi mi
Sen gibi nice sevgiler
Ki
Sen
Onlar olmayandın

Ayrılığa üç durak kala
Yırtıp geçse de şehri
Otobüsler
Olduğu yerde çakılıp kalacak
Zaman
Ayrılığın olduğu
Tam o an
Galip Uçar

Baharın Getirdiği

Bahar rüzgârları ölüm getirdi bizlere
Eriklerin açılışını göremeyecek gibiyiz
Mimozalar çoktan ölüp gitti
Sarılıklarını kaybetti adalar
Dalgalar vuruyor boş sahillere
Sahillere martılar dahi uğramıyor
Gemiler aheste ve nazende
İçi boş salınıp duruyor
Sokaklarda boş adımların izleri
Bahar rüzgârları ölüm getirdi
Daha da zor oldu geçim
Ekmek elleri arar oldu
Kuyruklara hasret kaldırımlar
Nefes sesleri saklı kalmış kumaş artlarına
Parmak izleri saklı
Köşe başlarında şaşkın köpekler
Sorular sorular üstüne
Geçim derdine dert eklenmiş
Bir öksürük sesi kadar hızlı korku
Bahar rüzgârları ölüm getirdi bizlere
Gidecek gibi de değil
Diğer bahara
Kara kara düşünüyor
Eli kolu bağlı
İşli işsiz fukara

Galip Uçar

Beatkin Beatkin Şiiri

Çok uzak diyarların Beat gezgini
Dilinde dudaklarında raylardan gelen seslerin özlemi
Şimdi dört duvar arasında kapanmış yorgun bir serseri
İçinde evine dönememenin burukluğu
Şiir geceleri ardından humar sabahların anılarda kalan sarhoşluğu
Dağılmış kağıt ruloları arasında yuvarlanan bira şişeleri
Kendin değilken sen
Sen sen olamıyorken
Fütursuzca yazsan
Parmakların patlayıp
Zihninin en derin sinirlerindeki saykodelik kıvrımlardan
Aksa deli kanın ne olacak sanki vücuduna
Kafeste kuş
Evinde beatik haldeyken sen
Kırık bir gitar gibi yaslanmışken beatkin halde duvara
Televizyon sesinden başka ses duyamazken
Sen sen değilken yani
Harflerden kelimelere ne ki
Beatmişken bitmişsin yanisi

Galip Uçar

Beni Yalnız Koyma İstanbul Sabahlarında

Beni yalnız koyma
Sıcak ve sessiz
İstanbul hafta sonu sabahlarında
Birdenbire anılar düşüyor aklıma
Birdenbire sıkıyor içimi
Hesaplar sorgulamalar
Terazi hep devriliyor
Dağıtıyor masayı ağırlıklar
Adaleti kalmıyor hayatın
Hep ağır basıyor bir yan
O bir yan hep içimi eziyor
Beni yalnız koyma
Sıcak ve sessiz
İstanbul hafta sonu sabahlarında
Çayın tadı
Rüzgârın serinliği yitiyor
Gölge gölgesiz oluyor
Karanlık olup duruveriyor
Üstüme düşen
Manasız kanallardan geçiyor beynim
Düşüyor da düşüyor bir yerlere
Her yanı fotoğraflı tünellerde anılar
Bakıp bakıp canım yanıyor
İpleri gevşiyor hayatın
Ayaklar durmak bilmeden koşuyor
Beni yalnız koyma
Sıcak ve sessiz
İstanbul hafta sonu sabahlarında
Hazan rüzgârları esiyor
Sarı yapraklar dökülüyor
Üstüne bassam
Çatır çutur dağılacaklar

Galip Uçar

Bir Aldatış Ve Geri Dönüş

Merhaba deniz
Yine ben
Uzun süre oldu biliyorum
Onun içindir ki
Bir merhaba da beklemiyorum
Anılar yetiyor inan
Ve seni yine gördüğümde
Aynı şeyleri buluyorum ya
O da yetiyor
Biliyorum ki
Bir gün yine
Sorgusuz sualsiz
Beni koynuna basacaksın
Yine şubat lodosunda
Koca dalgalarınla ıslatacaksın
Evet aldattım seni
Senin kat kat büyüklerinle
Kat kat tuzlularını tattım zevkle
Ve hatta daha güzeldi renkleri belki
Ama zevk alsam da
Eğlensem de
Aynı tadı vermedi
Hoş geldim deniz
Hoş buldurmasan da
Merhaba dahi demesen de
Ben yine geldim sana

Galip Uçar

Bir İstanbul Masalı

Kadıköy kıyılarına vurdu köpükler
Kabataş civarına ise dalgalar
Yosunlar Heybeliada dolaylarındaydı
Yunuslar Moda önünde zıplarken
İzmaritler Fener açıklarından Balat'a yüzüyordu
İstavritlerse Sarıyer'de toplanmışlardı
Üsküdar ise yine sakin ve sessizdi
Çengelköy'den balıkçıların olta fırlatış sesleri
Kazancılar Yokuşu'ndan aşağı inen sarhoş adımlara
Mühürdar'dakiler karışıyordu
Beylerbeyi'nden deniz hamamına doğru
Yorgun akşam düşünceleri
Tarabya'da dalgayla sallanan
Beyaz bir gemi
İstinye'den Paşabahçe'ye bakarken
Sarı tüylü bir kedi
Uzak akrabaları geziniyordu
Fenerbahçe Adası'ndaki parklarda
Turaçlar süzülürken Ayvansaray üstünde
Yeşil kanatlı papağanlar
Uçuşuyordu Gülhane'den Cankurtaran'a doğru
Kumkapı'da eski kadeh sesleri
Bakırköy'den gelir banliyö trenleri
Florya'dan Yeşilyurt'a giden bir otobüsten
Bakardı denizi kesen evlere
Yeşilköy sakini
İşte böyleydi İstanbul'da bir gün
Ta Bizans'tan Osmanlı'ya ve bugün
Erguvan renklerini giyince o gün
Tacına mücevherler ekler
Daha da gösterişli olurdu
Her geçen gün
Ay da çıkırsa
Gün de doğsa
İstanbul'a doğardı
Ta var olduğundan beri
Her gün

Galip Uçar

Bir Yaz Gecesi

Bir yaz gecesi
Kumsalda görmüştüm ben seni
Nasıl da güzeldin yıldızlar gibi
Hayatım durdu
Sanki dünyam oldun sen benim
Aşık olmuşum çocuklar gibi

Ben bu kalbi yalnız sana
Ruhumu sakladım/ ömrümü adadım yalnız sana
Aşkımı bulmuşken kollarında
Niye böyle bıraktın beni

Şimdi ben sensiz
Nasıl yaşarım yaz gecesini
Ruhumu çalıp
Yıktın sen beni
Bir masal gibi
Yaşattın bana yaz gecesini
Sonra nedensiz terk ettin beni

Galip Uçar

Bu Gece İstanbul'da Beklenen Var

Siz nereden bakarsınız bilmem
Ben ağır giden bir vapurun
Üstünden martı çılgığında baktım hep
Ay tutuluyordu Galata üstünden
Sarayburnu'nda balıkçı oltasına takılmış
Kıvrak istavritin sessizliği tutmuştu
Bekri Mustafa'dan eser kalmamıştı
Motor sesleriyle dağılan tekneçilerde
Yunuslar gizli saklı şehrin derinlerinde
Baktım bir gece vakti Kız Kulesi'ndeki girdaba
İçine ne dertler çekti
Yosun bağlamış kayalıkların anıları yazılırken
Son feribot da kalktı
Ay kapkaranlığa gömüldüğü an
Bandırma vapuru yanaştı Yenikapı'ya
Kumkapı'da kadeh sesleri arasında
Dargın bir kemancının
Küfreder gibi şarkısında
Bölündü karpuz dilimi
Kokusu peynire karıştı
Kargalar kolladı martı yuvalarını
Bazısı bakkallardan bir şeyler çaldı ve sakladı
Sokak kedilerinin midelerinde açlığın gürültüsü
Ev kedisi cama yapışık izledi onu
En burjuva ve en aptal haliyle
İnsanlar caddelere doluştu
Köprülerde kontrast farlar
Bu gece İstanbul'da bir beklenen var

Galip Uçar

Cielo

Beyaz

Yalan

Dolan

Cielo

Sana hiç açılmaz kapılar

Umarsın

Beklersin

Uçarsın

Cielo

Şaraplar akar sanırsın

Damarlarında kan

Kanın bile kurumuşken

Sen ne umarsın

Yalan

Dolan

Beyaz

Cielo

Umarsın

Beklersin

Uçarsın

Cielo

Bak sana bulutların üstünden

Hafif gülüşlerle

Ne güzel de el sallıyor

Değil mi ha

Yerken burnunu böcekler

Ve gözlerin sarıya dönüp çökmüşken
Nasıl da böyle optimist olabiliyorsun
Pardon
Sen optimist nedir bilmiyorsun
Pardon
Sen öğretilene inanıyordun
Şok
Bak
Sen
Yine yanıldın
Bak
Ben hep
Senin yüzünden yakıldım
Şimdi hak ediyorsun aslında
Kocaman odunların içinde
Alev alev
Cayır cayır
Çıtır çıtır
Yanmayı
Ama yok
Hayır yok
Ben senin kadar kötü
Olamam ki
Senin kadar ucuza ruhumu
Karanlıklara
Satamam ki

Ki sen
Goygoyunla
Yardakçılığınla
Boy boy üstüne çıkıp
Beyaz
Yalan
Dolan
Cielo
Umarsın
Beklersin
Uçarsın
Cielo
İçin her şey deyip deyip
En yakın kardeşim dediğini
Göz göre göre aldatan
Ve o
Ne arka mahallelerde
Ne acılar
Ne yokluklar
Çekip de
Nefesini dahi bazen
Zar zor alırken
Sen
Lüks sofralara
Bağdaş kurup
Başını kirli ellere

Seve seve
Bile bile
Okşatırken
Tırlatırken ah oh çekerek
Umuyordun ya
Biletin elinde
Soğuk
Demir
Hain
Kirli
Parçalanırken
Şarapnel şarapnel
Ve telefonun ucunda emir beklerken
Kirli ellerinle
Kirli dişlerin
Kirli gülüşlerinle
Kimlere kuyular
Mezarlar
Çukurlar kazıyordun
Geceleri
Ve şafak sökerken
Umutla beklüyordun
Güneş ışığından
Mucize halisülasyonlarında
Olup olmadığı meçhul
Yarım kafanla

Anlatılanlarla
Diretilenlerle
Uyguladığın karanlık düşlerinle
Nasıl bekliyordun gitmeyi hazırda
Beyaz
Yalan
Dolan
Cielo
Umarsın
Beklersin
Uçarsın
Cielo
Ama unutma
Okumadığın o kitapta
Diyor ki sana
Hem de defalarca
Sana hiç açılmaz kapılar
Çünkü sen
Yalan
Dolan
Batmışken çamura
Hiçbir beyazlık kirlenmek istemez asla
Eğer varsa
Eğer yoksa beynin
Sana öğretilenlerle
Yaşamışsan

Böcekler yerken seni
Lezzetli iftar sofralarında
Yenmenden daha az koyacaktır sana
Kirli ellerden daha temizdir
İnce bacakları
Ve daha az can acıtır
Minik mikro dişleri
Ve inan bana
Beyaz
Yalan
Dolan
Cielo
Sana hiç açılmaz kapılar
Umarsın
Beklersin
Uçarsın
Cielo
Galip Uçar

Çallı'nın Sahil Barakasında

İki adam oturmuş sahil barakasinda
Biri iskemleye ters oturmuş
Elleri üst üste birleşik
Diğerinin elinde çuvaldız
Şapkası kaşının üstüne düşmüş
Dikiyor da dikiyor ağın yamasını
Kedinin gözü ağda
İçinde takılı balık var mı diye
Boram boram kokusuna aldanmış
İskemlenin yamulmuş tek ayağının tıkirtısında
Arkada seher telaşesine kadar
Kumlar üzerinde derin uykuda tekneler
Ardında upuzun çarşaf misali deniz
Bir sahil akşamüstüsü herkes böyle beklenmiş
Şiiri en son buluttan sıyrılan martı
Çığlık çığlığa bir iskelede söylemiş

Galip Uçar

Hayatın Olayım İstedim

Birileri ilklerin olmuş
Ben hayatın olayım istedim
Gözlerin
Gözlerin
Gözlerin aydı
Gözlerin
Gözlerin
Gözlerin aydın
Gözlerin
En karanlık gecemde aydı
Yol bulurdum
Gün karanlık gecem olurdu
Bir mum yanardı
Minimal
Cebimdeki param kadar
Masamdaki öğün kadar
Yaşayabildiğimiz kadar
Minimal
Ama minimal değildi sevgim
Kapkaranlık gecedeki
Ay gibi
Minimal değildi
Sevdam hiç minimal olmadı
On senelerce bekleyişlerimde
Birileri ilklerin olmuştu
Ben hayatın olayım istedim
Gözlerinde ay büyüdü
Ben büyüdüm
Sevdam büyüdü hasretimce
Sonra hatalar sevdalar üstünde
Sevdalar hatalar içinde
İki hata kaç sevdayı yitirir
Kaç sevda kaç hatayı affeder
Dedin ki geçmiş gitmiş
Sabah olmuş da
Ay gitmiş gibi
Ne geçmiş
Ne gitmemiş
Bir ben
Yalnızca ben
Ben kendimden geçmişim
Geçmiş olsun hayata
Gün doğmuş
İnsanlar dolmuş şehre
Yine çöplükler doluların müjdecisi
Müjdeler olsun
Ben geçmişim benden
Ki
Hayat buysa
Bu kuru kalabalık
Birileri ilklerin olmuş
Ben hayatı olayım istedim

Ama bu doluşmuşluk kaosundan olan
Hayattan değil
Korkma
Hiç korkma zaten
Korkacak tek şey
Kendin olsun
Umutsuzluğun
Sevgisizliğin
Sevdasız sevişmesiz geçen
Günün gecen
İklimler geçer
İlkler geçer
Hep geçer
Ama gecikilmez
Bir yerde vardır elbet randevu
İntihar gibi
Ani ve mantıksız
Çok mantıklıca
Bitişlerin başlangıcının bitişinde başlanır
İki göz
İki göze değer
Nazar olmaz
Göz göze
Bir intihar randevusu
Birileri ilklerin olmuştu
Ben hayatın olayım istedim
O an
Anlamı kalmaz hiçbir şeyin
Hayatın bile
Zaten duruyordu biliyorsun zırt pırt
Bir göz göze
Ya da
Akla geldikçe
Anlamsız
Yalnız
Yapayalnız

Galip Uçar

İçimde Bir Arabahmet

Yaprak güzeli mahzun izlerken pencereden
Gün batımının turuncu rengini
İçimde bir Arabahmet tüter durur
Eski günlerine hasret
Yanı başında şehre artık çok uzak
Bir kuş uçar üstünden
Bir bulut geçer
İçimde tüter de tüter
En çok akşamüstüleri
Tellerin ardından batır güneş kalbime
Uzak dağlara gölge düşer
Boyunlarını büker ekşiliceler
Hazırlanır geceye hazin
Çocukların neşeli ayak seslerine hasret
Sokaklarda yırtık ayakkabıların
Yan basan ayak izleri
Yaprak güzeli mahzun
Bir pencereden bakakalır
Güneşin turuncusu solarken alnından çenesine
Bir Arabahmet tüter de tüter
Eski günlerine hasret
Papatya asar tellere
O da oradan baksın diye
Eski evlerden dağılan kadeh seslerinde
Ne Nubar kaldı
Ne Yorgos
Ne de artık mutlu bir Kemal
Yaz öncesi kavununun da tadı yok
Yanındaki norun da
Tokuşamayınca üç kadeh
Gün batımına doğru
Arabahmet mahzun
Yaprak güzeli mahzun
Tüter de tüter burunlarında eski gün batımları
Gökyüzünde sarıdan turuncuya solan
Güneşin mahzun renkleri

Galip Uçar

İnferno

Şeytanın kulaklarının içinden çıkan
Yılanların ağızlarındaydı bazıları
Ve kalçalarından kıvrılıp çıkan
Ejderhaların dişlerinde lime lime
Pençelerinde paramparça dağılmışken
Ayaklarının altında
Yukardan geçen beyaz sakallılardan
Medet umdular
Umursanmadılar
Onlara ulaşmak isteyenler
Lavlardan kayıp
Kül topağı olarak
Bir köşedeydiler
İnferno
İnferno
Duvarları alevli
İnferno
İnferno
Bütün sözler ateşli
Bedenler paramparça
Yürekler eritilmiş
İnferno
İnferno
Birbirine kenetli
Sakallılar ve kızıklar
Ortak yapımı bir film bu

Korkuların içinde
İnsanın boğuluşu bu
Göbeğinde birikir günahlar
Ve
Duman duman yayılır
Bulut olur bir bir
Sakallıların sürdüğü
Yaz tatili rahatlığında
Sakallılar kaybetmez
Kızillar hiç kaybetmez
İnferno
İnferno
Kızıldır kanatları
İnferno
İnferno
Sakallarında saklıdır kızıl
Gizli kızıl
Görünüşü beyazlı
Her beyazın arkasında
Saklanır bir kırmızı
İnferno
İnferno
Rahatlığın başlayışı
İnferno
İnferno
Arınma dünyasıdır

İnferno

İnferno

Her zincir kenetlidir

İnferno

İnferno

Ardılı bilinmezdir

İnferno

İnferno

Öncülü ardılıdır

Şeytan değil celladın

Havada gezinenlerdir

Galip Uçar

İntihar Meleği

Bu gece son gece
Yarınım yok diye
Masayı dağıttım
Kendimi unuttum

Kadere karşı hep
Kavgaya hazırdım
Giyindim nefreti
Kartları dağıttım

Kapıyı kapattım
Ardıma bakmadım
Kim ne derse desin
Yoluma hazırdım

Son yudumu aldım
Gözümü kapattım
Asfaltlar benimdi
Kontagımı açtım

Şimşekler çaktırdım
Koasu yaşattım
Mermi gibi gidip
Şehirlere daldım

Karanlık sokaklar
Kirlenmiş suratlar
Tüm gözlere bakıp
Nefretimi saçtım

Huysuz kedi gibi
tırnağı çıkarttım
Saldırmaya hazır
Saatli bombaydım

Bileyip hırsımı
Derinleri açtım
Geceyi giyinip
İntikamı aldım

Yoktun yoktun yoktun yoktun
Ben yalnızdım
Sen hic yoktun
İki teker üste
Yolları ben vurdum
İçinde kayboldum
Sen hiç yoktun

Gecenin sonunda
Bir köşede durdum
Hayatın son günü
Bu mu diye sordum

Ağladım hırsımdan
Duvarlara vurdum
Elimdeki kandan
Hırsımı soğuttum

Geriye bakınca
Hayata çok boştum
Ne kadar yaşarsam
O kadar yorgundum

Kullanıp atıldım
Yerlere hep saçıldım
Karanlık rüyada
Korkak kahramandım

Arka mahallenin
Dipsiz kuyusuna
Sessizce atılmış
Bağlı bir uvaldım

Oturdum düşündüm
Çaresiz güçsüzdüm
Adından bir başka
Kalmayan öksüzdüm

Açınca kontağı
Yollar benim dedim
Ezdim karanlığı
Intihar ieğiydim

Bitirdim her şeyi
Kapattım defteri
Artık ne sen vardın
Ne intihar meleğim

Yoktun yoktun yoktun yoktun
Ben yalnızdım
Sen hic yoktun
İki teker üste
Yolları ben vurdum
İçinde kayboldum
Sen hiç yoktun

Galip Uçar

İstiyorum

Söylenmiş tüm sevda sözlerini

Sana söylemeyi istiyorum

Ama ömür yeter mi hiç bilmiyorum?

Yalnız seni çok seviyorum

Aşka dair yazılan her şarkıyı sana söylemeyi istiyorum

Ama ömür yeter mi hiç bilmiyorum?

Yalnız seni çok seviyorum

Galip Uçar

Kara Bir Kediyim

Siyah bir kedinin
Altın rengi gözlerinden baktım şehre
Öylesine bir tefekkür
Öylesine bir merak
Doğasında olmayışın garipliğinde
Konforlu bir huzur
Narsist hissiyatlar
Güvenli alanlar
Bir yandan mideme düşman
Bir yandan keyfime yoldaş
Yumakların rüyasında
Tüyümden karasını düşünmedim
İnsan eli değdikçe kirlenen tenimi
Her defasında
Bir kedi edasıyla
En kuytu köşelerine dek temizledim
Geceleri hep sevdim
Gündüz şekerlemelerini de
Ne kadar söylenilse de
Bir kendimi bildim
Yönlendirilmedim
Yönlendirtmedim
Asi ruhumu aheste adımlara böldüm
Ben kendimi bildim bileli
Kapkara bir kediymdim

Galip Uçar

Kestane Sokak

Birazdan geçecektir
Gözlüklerinin buğusuyla
Başı öne eğik
Siyah saçları yanlardan kıvır kıvır dökülen
Kırmızı perdesözü kadın
Damlardaki karın rüzgara kattığı ayazla
Ayazağa'dan bu yana esen
Prusya mavisi gözleri
Ve Alman parlak beyaz teniyle
Yaşamına anlam arayan
İrice sarışın öğrenci kız
Nefes nefese tırmanacaktır
Hemen ardından
Birbirine karışmış
Siyah kıvırcık düzensiz sakalı
Esmer teninde siğiller yara berelerle
Göbeği kendinden önce yürüyen
Biçimsiz adımlar atan
Kılığı kıyafeti bozuk
Ama içi bilinmez
Önyargıyla dağıtılmaya hazır adam
Tırmanacak merdivenlerin kestığı kaldırımdan
Üst mahallelere doğru
Pembe çantası sırtında
Mavi beslenmesi elinde
Beyaz sakallı
Gri bereli
Sırtında haki montu eskimiş
Solunda kız torunu
Sağında erkek torunu
Yürüyor aşağıya doğru
Ergen çocuklar siyah kıyafetleriyle yürürken liselerine
Yaprakları dökülmüş kızarmış ağaçların durgunluğu
Eskimiş imar bloklarının yüz soğukluğu
Tek başına yalnızlığını yaşayan zeytin ağacı
Sapsarı ayvalar ve çürük çarık elmalar
Parkların duvarlarında rastgele yazılar
Taşları buz kesmiş beyaz mezarlar
Boyaları dökülmüş okuldaki duvarlar
Tartan pistleri sökülmüş parklar
Aniden gündüzü hissedip ışıkları sönen lambalar
Dört yol ağzından nasıl geçerim diye düşünen insanlar
Bir kedi arabalardan kaçıp da büfe ardına sığınırken
Metrodan işçiler çıkıp da gözleri güneş görüp kamaşırken
Levent üzerinde bir pembe gün uyanırken
Bir sabah erken
İstanbul'un kuzeyinin başlangıcındayken
Olanlar budur Kestane Sokak'ta yayan

Galip Uçar

Masada Duran Üç Zeytin

Masada duran üç zeytin
Anlatır halkın halini
Masada duran üç zeytin
Derdimi seni ve beni
Masada duran üç zeytin
Sanki durumu bilir gibi
Masada duran üç zeytin
Konuşur akşamüstünden geceye senli benli
Masada duran üç zeytin
Olur o an Amerika'da bir zenci
Masada duran üç zeytin
Afrika'da bulunan suyun sevinci
Masada duran üç zeytin
Bir yılanın soyulmuş derisi gibi görkemli
Masada duran üç zeytin
Bir kutlama masasında yenilmek üzere olan daha dün sevilmiş bir hindi
Masada duran üç zeytin
Ekmek parası geçim derdi
Masada duran üç zeytin
İşe yetişmek için koşarken kesilen nefesti
Masada duran üç zeytin
Bildiğin ekonominin kendi
Masada duran üç zeytin
Zeytinden öte şeylerdi
Masada duran üç zeytin
Gelip bana sırlar verdi
Masada duran üç zeytin
Çok önemli şeyler söyledi
Masada duran üç zeytin
İntihar gecesinde masa üstündeki son vasiyetti
Masada duran üç zeytin
O an o yerdeki vaziyetti
Masada duran üç zeytin
Halkı seyretti
Masada duran üç zeytin
Dertleri dinlerdi
Masada dura üç zeytin
Bizatihi halkın kendisiydi
Masada duran üç zeytin
Sadece zeytin değildi
Masada duran üç zeytin
Elemdi
Dertti
Kederdi
Masada duran üç zeytin
Siyahı ve ikisi de yeşildi
Masada duran üç zeytin
Her şeyi bilirdi

Galip Uçar

Mayıs Güneşidir Emeğin

Ey elleri emek
Mayıs güneşi misali
Güçlü parlak emekçi kardeş
Bembeyaz köpükleriyle kıyıları yanaşan vapurların
Özgür rotalarındaki sevinçli yunuslar gibi
Yüce dağların saklısında büyüyen dağ gülleri gibi
Yücedir güzeldir emeğin
Elbet bir gün huzurla akacak yanağından alın terin
Sen düşünmeyeceksin ay sonu nasıl gelir diye
Ellerin kolların torbalarla dolu
Her çocuğunun karnı doymuş
Oyuncaklarıyla mutlu
Eksiksiz gediksiz bütçende
Sen de mutlu edeceksin aileni
Bir gün elbet gelecek güzel günlerin
Büyüyecek en iyi eğitimleri alarak gençlerin
Sen makine makine emek dökerken
Anlatırken derslerini okulda dershanede
Sallarken direksiyonunu uzunlu kısalı yollarda
Çekiş seslerinde testere seslerinde
Tekstil atölyelerinde kesimhanelerde
Elden elde karpuzlar kavunlar uçuşup istiflenirken
Raflara mallar düzeniyle dizilirken
Geceye doğru masada tütün kağıda sarılırken
Tepsilerde şişeler tabaklar salınırken
Baskı seslerinin çılgılığında kağıtlara mürekkepler yapışırken
Sabah erken poğaçaya simit kokularında
Yarı uykulu giderken
Aksamüstü yorgunlukla başın dik
Esnafı selamlayarak
Borçsuz harçsız
İş bulabilir mi diye düşünmeden
Çocuğun kardeşin
Emekliliğinde geçinebilir miyim diye korkmadan
Yaşayacaksın elbet bir gün
Bu güzel mayıs günlerini
Sen ve geleceğin
Mayıs güneşi gibi

Galip Uçar

Mutlu Şiir

Kar tutar sokak üstünde asılı lamba

Kedi mutlu

Sokak mutlu

Yol mutlu

Bir kuyruk sallamanın huzurunda

Kalorifer önü yatağı

Cumba önü çiçeği

Renk değiştirirken yapraklar

Budanmış dallardan yeni başveren yavrular

Umut mutlu

Huzur mutlu

Can mutlu

Kahve kokusu dumanından bulutlar

Kar üstünde pati izleri

Damlarda süzülen martılar

Deniz mutlu

Dalga mutlu

Kar mutlu

Ellerin ellerimde ısınırken

Göz göze bakıp ısıtırken

Gülüşünde aşkın izleri

Yürek mutlu

Ruh mutlu

Aşk huzurlu

Bir şubat sabahı

Dize kadar kar yağar yağarken

Rüzgarın dansında uçuşan taneler

Tüm tarihiyle şehri sarıp

Kar ıslağı öperken boğazından

Şehir mutlu

Mevsim mutlu

Biz mutlu

Kedi mutlu

Yaprak mutlu

Dal mutlu

Gözler mutlu

Eller mutlu

Aşk umutlu

Galip Uçar

Nabizade Nazım'a

Aslında senin içinde Hikmet
Hatta sen olmasan belki
Görülmecekti halktaki kıyamet
Ağa elinde maraba
Çift sürerken çiftçi diyemeyecekti derdini
Görülmecekti alın terleri
Vesile oldum diye içinden geçersen de
Sen sebebisin bunca isyana
Sen yaktın ateşini kalemin
Sen tuttun ilk meşaleyi
Elbette şehrimin kirlilik nedeni de sensin
Bilmeselerdi uzak taşra diyarlarını
Gitmeselerdi şehirliler
Anlatmasalardı
Üst üste giden olmasaydı
Belki görüp de varamayacaklardı
Şehrin tadına ve göç etmeyeceklerdi
Varoşlarına
Bunca gecekonduya sen neden
Sen yok mu sen
Fabrika da işçiyi
Tarlada köylüyü
Bir kalem meşalenle yazıya döktüren
Nazım Hikmet de sen
Yaşar Kemal de
Mahmut Makal da sen
Rıfat Ilgaz da
Hatta sokaklarda özgürlük uğruna
Bildiriler yazıp halkı coşturan
Dergilerde okuyup sokaklara koşan
Duvarlara slogan yazarken
Düşen de sen
Senle başladı köylünün derdi çilesi
Sen yaktın bu ateşi
Sana saygım sonsuz
Bir bilsen nasıl değiştirdin
Toplumculuğunla bu toprakları
Rahat uyu yıldızlar yoldaşın olsun ki
Hep aydınlan her neredeyse
Sen ki İstanbul'un makus kaderinden
Belki manda düzeninden
Halkı kurtaran kalem

Galip Uçar

Nergis Ve Kuş

Gözlerimde açan gülleri solduran hırs
Kibrin ve kinin
Oysa şarkılar söyler de uçardım sana
Tüm göğsüm delik deşik olsa da
Yırtılan diyaframıma aldırmadan
Sevda şarkıları söyledim
Göl kenarında bitsen de
Yahut bir bahçede fark etmeden
Rengini umursamadım hiç
Umursamadım da ömrüm boyunca renkleri
Şekillere bakmadım
Sevmedim kalıpları, kalıp sözleri
Atasözlerinden ders aldım da
Tutmadım aklımda
Yazdığım şiirleri okumadım ezbere
Şarkılaşanları ise bir sana tek sana
O da acapella
Güldün güneş açtı
Uyudun ay doğdu
Bir ulu çınardan öğrendiğim ninnileri söyledim
Umurun değildi
Başka rüyalar gördün
Sen uçmamı severdin
Kan revan dökülen kanlarımı
Yırtık diyaframımdan çıkan
Yorgun şarkılarımı
Ama sen en çok
Kendini severdin
Beni sevmek istediğinden severdin
Sevmek istediğinden sadece
Sen bir güldün
Rengi cinsi nadir
Narin
Ama hep kendini nergis zannettin
Ondandır anlamadığın
Yaralı göğsümden akan kanın
Söylediği isyan dolu naif şarkılarımı

Galip Uçar

Öksüz Bir Karadeniz Türküsü

Sakin ve hüzünlü bir Karadeniz Türküsü çalar
Gece kadar derin
Gece kadar uzun
Gece kadar hasretlik dolu
Yeşil yapraklar bakar gözleriyle yollara
Bembeyaz yaseminler açar o an anılar
Ay parlağı gecenin en köründe
Yalan sanır şarkılarda dökülen gözyaşlarını
Olanca yılların yorduğu bakışları yalan sanır
Oysa tüm öksüzlüğüyle aşka hasretin
Ayağına kumlar değerken
Rakı kokusu dudaklarında
Yeni hasat edilmiş bir çayın
Ocakta tütüşü gibi
Tüter hasret dumanları da başında
Türküler de öksüz kalır
Derin derin içine işleyen
Okul önü vedaları gibi
En güzel anıları bırakıp
O sahte gülüşlü fotoğrafların arkasında
Bambaşka gösterirken kendini
Oysa
Yeni ve yorucu maceraların
Hayat yorgunu olunca
Kıymetini bilir gibi o okul yıllarının
Özler yasemin kokularını
Ay ışığı parlarken gecelerde
Yok
Horon tepilmez
Yok
Kolbastı oynanmaz sadece
Hüzünbâzdır Karadeniz
Yaylalarının yeşili kadar
Hüzünbâzdır türküleri
Çay bahçelerinin uçurum uçurum taraçaları kadar
Derinine işler insanın
Bir çayı yudumlayıp
Susuzluğunu giderir gibi
Çay bardağıyla
O öksüz kalmış soğumuş elini
Her yudum sonrası ısıtır gibi
Derinine işler
Bir şeyleri çok özler gibi
Uzun zaman sonra affedilip de
Hak ettiği topraklara döner gibi

Galip Uçar

Öz-leyiş

Özlemeyi özlemeyi bırakalı çok oldu bu şehirde
En son neredeydi nerede bıraktım kendimi
Hangi karanlık gecenin şafağıydı o son lezzet
Hangi sahildeydi son keyif
En son hangi yıldızın parlağı aydınlattı gözümü
Sonra gözümdeki ferî ne aldı
Hangi dalga mutlu etti de sesiyle beni
Hangi dalgayla yitenler yitti
Düşünmeden en son ne zaman yürüdüm şehri
Hangi sokaklar kaybetti beni
Yasemin kokusu yiteli ne kadar zaman oldu
Ne zaman soldu mor renkleriyle pasiffloralar
Ne zamandır soludum kanalizasyonları
Ne zamandır alıştım kokularına
Duyarsızlaştı şehrin ışıklarına gözlerim
En son ne zamandı hayran hayran izlediğim
En son ne zamandı kendi yolumu izlediğim
En son ne zamandı kendi düşümden düşüp de
Benlik hafızamla yittiğim
Ruhumu hangi martı çaldı
Hangi çakıl taşlarıyla öğüttü
Nereye kustu kalıntılarını
Nereye küstü hayatım
Niye sustu bilmem
Konuşmak da gelmez içimden
Suskusam özlemeyişimdendir
Kurmayışımdandır hayali
Alışılmış alıştırılmışlığa biattandır yani
Bilinçli durgunluktandır
Bilinçle istemeyişlerdendir
Bir Oblomov olmasam da
Bir Samsa gibi olmaktır
Bir bir gün gün kaybolmaktır
Her uyuyuşta ölmeye uyanmak
Her uyanışta ölmeye yürümektir

Galip Uçar

Proleterya

Güneş henüz yükselirken çıkar yollara
Üstlerinde aldıkları yılı dahi hatırlamadıkları montlarıyla
Çiy düşmüş camların önünden geçerek
Elleri üşüyerek yürürler duraklara
Akıllarında bin bir soru
Yüreklerinde geçim derdi
Ne günü anlarlar
Ne de geceyi
Kurulmuş bir saat gibi
Gelip geçer zaman
Onlar yelkovanın oynadığı kaderlerinde
Zoraki dönen bir akrep
Çevirirler çarklarının memleketin
Yok parasına
Ay sonunu görebilmek için
Yok pahasına sattıklarının hüznü
Geleceksizliğin umutsuzluğun hüznüne karışır
Uyanır sabahın en erkeninde
Galip Uçar

Sahil Türküsü

Birazdan dağların ardından
Portakal rengine çalıp
Batacak güneş
Ne çare
Ama dalgalar
Bitmeyen bir şarkının
Sonsuz dansında
Adımları bir ileri bir geri giden
Uslanmaz usanmaz bir kavalie gibi
Bazen sararak belini
Bazen tutarak elini
Bazen yaslanarak omzuna
Vuracak sahildeki çakıl taşlarına
Gökyüzü ayı çağırarak sahnesine
Önce mavi giyecek
Sonra en şaşalı ve parlak
Beyaz elbisesiyle çıkacak ay
Ve yıldızlardan kurulu orkestrasını
Takdim ederek
Başlayacak gece şarkısına
Bir yengeç yürüyecek kumlarda
Bir deniz tavşanı savrulacak kıyıya
Yosunlar dağılacak şarkının hüznünden
Islak kumlar kuru kumlara kenetlenecek
Midye kabuğunu biraz sıyırıp
Soprano sesiyle eşlik edecek
İstiridye durur mu
Kocaman açıp da ağzını
O bariton sesiyle
Bastırarak tüm vokalleri
Ufukta karanlık maviyi yenecek
Bir gece sahilin türküsü
İşte böyle söylenecek

Galip Uçar

Sensiz Saniyeler Neyime

Emeğim
Alın terim
Sevdiğim
Saat beş olsun diye
Gözümü saatlere diktiğim
Avcumun nasırı
Bacaklarımın yorgunluğu
Öğle aralarında
Tadını dahi anlamadan
Alelacele yediğim yemeğim
Sabah gözüm yarı açık
Ayaz yollarda yürüdüğüm
Ay sonlarını bekleyişlerim
Yazmaktan aşınmış kalemim
Yazılmaktan yıpranmış defterim
Gözüme girip de yakan terim
Sokağıma vardığımda dinlenme umudum
Boğazımı dinlendiren çayım
Beni dinlendiren kahvem
Hayalini kuramadığım hayal kırıklıklarım
Ciğerim
Yüreğim
İç sancım
Günün sonunda
Ayaklarımı uzattığımda
Damarlarımdan boşala boşala akan kanım
Tabanlarımdaki karıncalanma
Avuç içi soğukluğum
Yatağa uzanır uzanmaz uyuduğum
Gün doğmuş
Gün bitmiş
Neyime
Emeğim zaten zay olmuş her daim
Hakkım alınmamış
Hakkım ödenmemiş
Emeğime az bedel biçilmiş
Sensiz saniyeler neyime

Galip Uçar

Shlimazl

Güzel bakışlara sahipti doğduğunda
Gün geçtikçe
Bakışlarının çakmağında gaz tükendi
Şu ol dediler
Şunu yap dediler
Şunu asla yapma dediler
Öldürme dediler
Çalma dediler
Öldürmedi
Çalmadı
Ama geri kalanını da hiç umursamadı
Umursamadıkça hayatı daha da kanıksadı
Kanıksadıkça da başına gelmeyen kalmadı
Öyle bir senaryonun başrolündeydi ki
Dram desen değil
Trajikomik desen değil
Absürt olsa biraz olsun gülerdi
Gülmeyi unutalı baya çok olmuştu
Gülecek şeyler de sıradandı
Ardından kurşun sesleri geldi
Bakmadı geçti
Kuş uçu baktı rüzgar tünellerini düşündü
Bilgiliydi bilgisine de
Hayatı pek de bilemedi
Hayatı kendince severdi
Hayat onu hiç sevmeydi
Onun da hayattan pek bir beklentisi yoktu
Olacaksa da büyük olsun dedi
Büyük oldukça da büyük düştü
Oburu geniş oldu düştüğü yerde
Neredeyse krater büyüklüğünde
Belki ondandır akşam akşam aya dalıp dalıp gitmeleri
Neye el attıysa elinde kaldı
Bir sevdiği kadının eli elinde kalınca iyi hissetti
O da nedense hiç gitmedi
Oysa hiç onun gibi değildi
Bir şekilde mutlu oluyordu
Çok da düşünmüyordu
Belki formülü buydu hayatın
Umursamama değil
Düşünmemekti hiçbir şeyi
Kendinden gayrısını kendinle sadece bilmeyi bilmeyi
O ki
Kendini de bırakmıştı birçok şeyi bıraktığı gibi
Kendine el atsa
Onu da yitirirdi belki
Akdeniz'in tuzu gibiydi içi
Sina'nın kumu kadar kurudu
Lut Gölü'nde yüzdü gözü açık
Kapamadı
Kapamayı bilsede
İnadına hep gerçekleri gördü

Onun içindir ki
Kendini bilip de
Sadece kendi olalı
Kendini dinleyip de
Kendinden geçeli yani
O bir shlimazldı

Galip Uçar

Söyle De Tutunayım

Tüm çıplaklıklara gözümü yumdum
Kör ettim gözlerimi şıklıklara
Aşkları bir bir doğrayıp
Koydum bir kâğıt gemiye
Bıraktım sokaktan çamurlu akan dereye
Sevgiler yalan sözlere karıştı
Yitirdi inandırıcılığını
Çıktı fezaya
Birçok boş kelime gibi
Salındı uzay boşluğunda
Zenginliği unuttum
Umudu da
Fakirliği de
Düşmemeye direne direne
Kırdım ayaklarımı
Ayakta duramaz olunca
Düşmek de kalmadı
Süründüm belki sürüngen olmadım
İlla bir omurgam vardı
El pençe divan durmadım
Yazın denizi
Kışın dağı
Baharda kırı
Bir yerlerde bıraktım
Ceplerim bomboşluğun ağırlığında
Pantolonum yer çekimine yenik
Yürüdüm gün doğmadan sokaklarda
Aynı sokaklardan
Gün batmadan yine geçtim
Dönmek için
Para geldi geçti
Mutluluk geldi geçti
Umut geldi geçti
Şans geldi geçti
Hırs geldi geçti
Her şeyden vazgeçtim
Hepsinden bir bir
Umursamaktan da
Umursanmaktan da
Bana sadece
Yaşamak için bir gaye söyle
Söyle de tutunayım

Galip Uçar

Yanağına Deniz Basmış Akdeniz

Ey dağlarını kurban eden
Yanığına deniz basmış
Hüzünlü yoldaş
Kayalıkların mı ağlasın
şelalelerin mi
Kime dert yanasın
Yana yana
Kimden hayır alsın
şimdi kül dağlarında ölü ceylanlar yatar
şimdi kül dağlarında kahpelik
Uzanmaz koridorlardan elleri sana
Ne eşin yoldaşın sağabilir yaranı
Ne falezlerinden dökülenler
Bir efkar sarar üstünü
Duman duman
En karasından
Bir efkar ki eylemez derde kâr
Bazı alırdı ya başlarını buzul ve kar
Erişe için için kalbine
Doğar mıydı yine
Yitip giden çocuklar
Bir efkar ki
Bitmez tükenmez bir hal
Güneş saklanır düşün
Görüp hain turunculukları
Güneş kaçar
Öylesine bir sıcak
Toprağında yatanlar
Elbet bu hıyaneti
Kalkıp da anlatacak

Galip Uçar